

IN MEMORIAM

Warrant Officer George James Roney RNZAF

No 33 Squadron RAF

1 January 1922 - 6 October 1944

Programma herdenkingsplechtigheid

George James Roney

Allereerst zal een foto van George Roney naast zijn graf geplaatst worden.

1. Gelegenheidstoespraak door Wethouder Werkman.
2. Toespraak door voorzitter 33 Sqn Association
dhr. R. Brewster.
(opgenomen in programmaboekje)
3. Toespraak/gebed door ds. J. Geertse
aansluitend word Amazing Grace gespeeld
(genade, zo oneindig groot)
4. Twee minute stilte
5. Bloemen hulde aan graf
6. Pipers spelen Highway Cathedral

Program memorial service

George James Roney

Firstly a photo of George Roney will be placed next to his headstone

1. Occasional speech by Alderman Werkman.
2. Speech by President 33 Sqn Association
Mr. R. Brewster.
(included in program booklet)
3. Speech/Prayer by DS. J. Geertse
afterwards Amazing Grace is played
(grace, so infinitely large)
4. Two minutes of silence
5. Flower/Wreath laying at grave
6. Pipers play Highway Cathedral

**Dhr. Richard Brewster, voorzitter 33 Squadron Association.
Speech in Schoondijke , zondag 6 oktober 2019**

Goedemiddag Wethouder Werkman, Dominee Geertse, geëerde gasten, dames en heren - we zijn hier vandaag bijeen om niet alleen het ultieme offer te herinneren dat onze collega, Warrant Officer George Roney, precies 75 jaar geleden aan het begin van 'Operation Switchback' heeft betaald, maar ook om het offer te herinneren en te erkennen dat door u, de mensen van Schoondijke en de Zeeuwse bevolking en tijdens de Tweede Wereldoorlog werd betaald.

Vanaf het begin heeft de Tweede Wereldoorlog een onuitwisbaar stempel gedrukt op de bevolking en de provincie Zeeland. Op 17 mei 1940 verwoestte het Duitse bombardement een groot deel van het centrum van Middelburg. De provinciale vloot veerboten was destijds volledig verwoest en Vlissingen werd de meest beschoten stad van Nederland. Tegen het einde van de oorlog was veel verwoest in Zeeland.

Bij de voorbereidingen voor 'Operation Infatuate' bombardeerden de geallieerden de zeedijken rond Walcheren, waardoor het eiland onder water kwam te staan en de lokale bevolking werd gedwongen om na enkele jaren van harde Duitse bezetting nog meer ontberingen te doorstaan. Uiteindelijk werden de Duitsers verslagen en de grote Schelde-delta naar Antwerpen werd geopend voor de geallieerde scheepvaart, maar de wrede en zware gevechten die de geallieerden voerden om Fort Walcheren te veroveren, liet het grootste deel van West-Zeeuws-Vlaanderen in puin achter. Het monument hier, naast George, is het bewijs van het offer dat jullie, de mensen van Schoondijke, hebben betaald tijdens het verschrikkelijke conflict.

In de winter van 1944-1945 leed een groot deel van Nederland, waaronder Schouwen-Duiveland, nog steeds onder Duitse bezetting, maar uiteindelijk eindigde de oorlog begin mei 1945.

Mijn collega's en ik weten nu dat jullie Dodenherdenking op 4 mei houden en Bevrijdingsdag op 5 mei vieren. Ondanks het einde van de oorlog was het lijden in Zeeland nog niet voorbij. De naoorlogse wederopbouw begon traag vanwege het tekort aan materiaal en machines en net toen de zaken eindelijk teruggingen naar de vooroorlogse dagelijkse gang van zaken veroorzaakte de Noordzee-overstromingsramp van 1 februari 1953 de provincie opnieuw een grote tegenslag. Deze ramp veroorzaakte de dood van 1835 mensen en liet een groot deel van de Zeeuwse eilanden weer onder water staan. Pas na de aanleg van de Deltaplan dijken en dammen, wat een direct gevolg van de overstroming was, werd in 1986 de Oosterschelde Stormvloedkering voltooid.

Het is een bekend feit dat de dankbaarheid en onfeilbare vriendelijkheid van het Nederlandse volk wereldwijd wordt erkend door elke geallieerde veteraan en hun families die ervoor kiezen om jaar na jaar terug te keren naar Nederland om oude vrienden te bezoeken en de herdenkingsdiensten bij te wonen voor het verlies van hun kameraden. Ik weet dat ik voor ons allemaal spreek als ik zeg dat we met droefheid terugkijken op 6 oktober 1944, de dag dat deze jonge 22-jarige uit Oamaru op South Island (Nieuw-Zeeland) het ultieme offer bracht zodat anderen vrij konden zijn en in vrede konden leven . Anders dan wij zou George nooit de liefde van een echtgenote ervaren, noch het geluk van de geboorte van zijn kinderen en kleinkinderen en genieten van zijn oude dag. Het was een prijs die werd betaald door zoveel jonge mannen en vrouwen die hun leven gaven om Europa te bevrijden. Voor allemaal wil ik die bekende regels van de Engelse dichter Robert Laurence Binvon reciteren:

'Zij zullen niet oud worden, zoals wij die overblijven oud worden: de leeftijd zal hen niet vermoeien, noch de jaren veroordelen. Bij het ondergaan van de zon en in de ochtend, zullen we hen herinneren.

Pas in juni 1948 werden de stoffelijke resten van George teruggevonden. Burgemeester Roosevelt schreef aan de familie in Nieuw-Zeeland om de familie te vertellen dat hun zoon was gevonden en voor altijd zou worden verzorgd door de gemeenschap, en de mensen van Schoondijke hielden George dicht bij hen hier op de begraafplaats in plaats van hem te laten verplaatsen naar Bergen op Zoom. Jullie hebben door de jaren heen voor het graf van George gezorgd alsof hij een van jullie was, en nadat we George in 2017 opnieuw hadden gevonden, werd met de Commonwealth War graves Commission geregeld om voor de Association zijn graf te adopteren. Vandaag hebben we kennis gemaakt met de nieuwste plannen voor een permanent gedenkteken op de crashlocatie van George, en we zijn erg blij te zien dat vanaf vandaag George's foto naast zijn grafsteen wordt getoond die voor iedereen zichtbaar is, een van de eerste in het project van een foto bij het graf van elke gevallen militair.

Wanneer wij, of familie, George hier in Schoondijke bezoeken, zijn we dankbaar door wat jullie gedaan hebben en wat jullie blijven doen voor hem. We willen jullie allemaal ter plekke bedanken - wethouder Werkman, de gemeente Schoondijke / Sluis, dominee Geertse en de gemeente en het team Wings to Victory. Onze speciale dank gaat uit naar Suzie Dekker en de familie, Samira Claeys en ons erelid Jan Westhoeve, die sinds 2017 onvermoeibaar werkt om ervoor te zorgen dat George's nagedachtenis nooit zal vervagen. Aan jullie allemaal, jullie onbaatzuchtige inspanningen hebben ervoor gezorgd dat Warrant Officer George Roney inderdaad nog generaties lang zal worden herinnerd.

Namens 33 Squadron, de 33 Squadron Association en de familie Roney, bedankt.

Loyaliteit

**Mr. Richard Brewster, Chairman 33 Sqn Association.
Speech at Schoondijke Church, Sunday 6 October 2019**

Good Afternoon Alderman Werkman, Dominee Geertsen, honoured guests, ladies and gentlemen - we are gathered here today not only to remember the ultimate sacrifice paid by our colleague, Warrant Officer George Roney, at the start of `Operation Switchback` exactly 75 years ago, but also to remember and recognise the sacrifice that was paid by you, the people of Schoondijke and the people of Zeeland during World War Two.

From the very outset, the Second World War left an indelible mark on the people and the province of Zeeland. On 17 May 1940 the German bombardment destroyed a large part of the centre of Middelburg. The provincial fleet of ferries at the time was completely destroyed and Vlissingen became the most shelled city in the Netherlands. By the end of the war there was a lot demolished

In the preparations for `Operation Infatuate` the Allies bombed the sea dikes around Walcheren, flooding the island and forcing the local population to endure even further hardship after several years of harsh German occupation. Ultimately the Germans were defeated and the great Scheldt Estuary to Antwerp was opened to Allied shipping, but the brutal and costly fighting undertaken by the Allies to capture Fortress Walcheren left most of West-Zeeland Flanders in ruins.

The memorial here, next to George, is proof of the sacrifice that you, the people of Schoondijke, paid during the terrible conflict.

During the winter of 1944-1945, much of the Netherlands, including Schouwen-Duiveland, was still suffering under German occupation but finally, thank God, the war came to an end in early May 1945.

My colleagues and I are aware that you now hold your Remembrance for the Dead – Dodenherdenking – on 4 May, and celebrate liberation – Bevrijdingsdag – on 5 May. Despite the war ending, the suffering in Zeeland was not over. Post-war reconstruction got off to a slow start due to the shortage of material and machinery and just when things were finally getting back to pre-war normality the North Sea flood disaster of 1 February 1953 caused the Province another major setback. This disaster caused the death of 1835 people and left a major part of Zeeland's islands underwater again. It was not until the construction of the Delta dikes and dams, a direct result of the flood, that the Oosterschelde Stormvloedkering was finally completed in 1986.

It is a well-known fact that the gratitude and unfailing kindness of the Dutch people is acknowledged around the world by every Allied veteran and their families who chose to return year after year to the Netherlands to visit old friends and attend the memorial services that mark the loss of their comrades. I know that I speak for all of us when I say that we look back on 6 October 1944 with sadness, the day that this young 22 year old from Oamaru on South Island made the ultimate sacrifice so that others could be free and live in peace. Unlike us George would never experience the love of a good woman nor the happiness of the birth of children and grandchildren and the contentment of old age. It was a price paid by so many young men and women who gave their lives to set Europe free. For all of them I would like to recite those well-known lines from the English poet, Robert Laurence Binvon:

They shall grow not old, as we that are left grow old:
Age shall not weary them, nor the years condemn.
At the going down of the sun and in the morning, we will remember them.

It was not until June 1948 that George's remains were recovered. Burgemeester Roosevelt wrote to the family in New Zealand to tell the family that their son had been found and would be looked after forever by the community, and the people of Schoondijke kept George close to them here in the cemetery instead of letting him be moved to Bergen op Zoom. You have cared for George's grave over the years as if he was one of your own, and after we found George again in 2017 you arranged with the Commonwealth War graves Commission for the Association to adopt his grave. Today we have learned of the latest plans for a permanent memorial at George's crash site, and we are very pleased to see that from today George's picture will be displayed next to his headstone for all to see, one of the first in a project to display a photograph at the grave of every fallen serviceman and woman.

Whenever we, or the family, visit George here in Schoondijke, we have been humbled by what you have done, and what you continue to do, for him. We wish to thank you all publically - Alderman Werkman, the Schoondijke / Sluis council, Dominee Geertsen and the congregation and the Wings to Victory' team. Our special thanks go to Suzie Dekker and the family, Samira Claeys and our Honorary Association member, Mr Jan Westhoeve, who has been working tirelessly since 2017 to ensure George's memory will never fade. To each and every one of you, your selfless efforts have ensured that Warrant Officer George Roney will indeed be remembered for generations to come.

On behalf of 33 Squadron, the 33 Squadron Association and the Roney family, thank you.

Loyalty

George Roney herdenking 6 oktober 2019
door Rob Roney (neef)

Namens de familie Roney wil ik u hartelijk bedanken voor het feit dat u hier vandaag bent. De erkenning en herdenking van George en zijn deelname aan de bevrijding van Nederland 75 jaar later, brengt grote trots en troost voor ons gezin. De inspanningen die de mensen van Schoondijke in die jaren hebben geleverd, zijn uitzonderlijk, het recentere werk van de RAF Squadron 33 Association , uitstekend.

De beslissing van de commandant van de Civiele Verdediging van het ministerie van Binnenlandse Zaken van Nederland, de heer Clem Van Daelen, en de burgemeester van Schoondijke in 1948, om het lichaam van George in een graf hier in Schoondijke naast die van lokale militairen te begraven, is een bewijs van de oprechte waardering en dankbaarheid die de mensen van Nederland hebben voor de jonge mannen die hun leven hebben gegeven voor de bevrijding van dit land.

Voor onze familie moet de ervaring van het lot van hun jongste zoon verwoestend zijn geweest, de lange periode van het gewoon niet weten waar zijn lichaam was, was onvoorstelbaar moeilijk. De wetenschap dat hij in een oorlogsgraf zou worden geplaatst op het kerkhof van Schoondijke zou veel troost en een zekere mate van afsluiting hebben gegeven, waardoor de familie eindelijk verder kon gaan.

Voor mijzelf was het twee jaar geleden dat ik hier was met leden van George's Squadron bij de herdenking van de 33 Squadron Association en om zijn crashsite te bezoeken een erg ontroerende en onvergetelijke ervaring. Om leden van de familie Dekker te ontmoeten en te spreken op wiens boerderij George's vliegtuig werd ontdekt, was een echt voorrecht en ik moet hen bedanken voor hun voortdurende hulp en zorg aan onze familie.

Ik wil ook David Stewart en Jan Westhoeve persoonlijk bedanken voor hun voortdurende hulp en ondersteuning om het gezin op de hoogte te houden van gebeurtenissen, met betrekking tot George, aan de andere kant van de wereld in Nieuw-Zeeland.

We begrijpen allemaal dat het verlies van een jong en getalenteerd leven een enorme verspilling is, maar de kennis van de verworven vrijheid en de loyaliteit van de lokale bevolking en leden van George's Squadron verzacht het verdriet voor zijn familie.

**George Roney Commemoration 6 October 2019
by Rob Roney (nephew)**

On behalf of the Roney family I would sincerely like to thank you for all being here today. The recognition and remembrance of George and his participation in the defence of Holland 75 years later, brings great pride, and comfort for our family. The effort that the people of Schoondijke have made, over those years, is exceptional, the work of the RAF Squadron 33 Association more recently, outstanding.

The decision by the Commander of the Civil Defense of the Ministry of Home Affairs of Holland, Mr Clem Van Daelen, and the Mayor of Schoondijke in 1948, to inter George's body in a grave here in Schoondijke beside those of local servicemen, is a testament to the genuine appreciation and gratitude the people of Holland have for the young men who gave their lives in the defense of this country. For our family, the final learning of their youngest son's fate must have been devastating, the long period of simply not knowing where his body was, unimaginably hard. The knowledge that he was to be placed in a position of honor in the cemetery of Schoondijke would have given great solace, and a degree of conclusion, finally allowing the family to move on.

For myself, being here two years ago with members of George's Squadron at the 33 Squadron Association's commemoration was very moving, and to visit his crash site an unforgettable experience. To meet and speak with members of the Dekker family on whose farm George's plane was discovered, a real privilege and I must thank them for their ongoing assistance and care given to our family.

I would also like to personally thank David Stewart and Jan Westhoeve for their continual help and support in keeping the family up to date with events, regarding George, on the other side of the world in New Zealand.

We all understand that the loss of a young and talented life is an enormous waste, but the knowledge of the freedom gained, and the loyalty shown by local people and members of George's Squadron lessen the sorrow for his family.